

[Jørgen Otsen.]

Marts 1934 om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser vil selvsagt ligesom Loven af 1934 være en betydelig Støtte for de Virksomheder, som det kommer til at gavne. Mit Parti vil gerne støtte dette Lovforslag, men jeg har nogle Betragtninger, som jeg gerne vil have Lov til at fremsætte, saa meget mere som Forslaget vel ikke bliver underkastet Udvalgsbehandling.

Naturligvis vil jeg som hørende til Haandværkerstanden takke Handelsministeren for Fremsettelsen af dette Lovforslag, der vil kunne bidrage til at konsolidere og sanere et betydeligt Antal Virksomheder. Med den Forøgelse paa 2 Mill. Kr.; som nu foreslaas, vil der jo staa 4 Mill. Kr. til Raadighed, og der vil dermed være skabt Mulighed for at give mange levedygtige, men af Tidernes Ugunst haardt ramte Virksomheder en værdifuld Haandsækning, der forhaabentlig kan hjælpe de kriserammede Virksomheder paa ret Køl igen. Det er baade i Haandværkerstandens og i hele Samfundets Interesse, at dette lykkes.

Det fremgaar ikke af Lovforslaget, om det Beløb, der nu yderligere stilles til Raadighed, kan eller maa anvendes til Nyetablering af Haandværkervirksomheder. Noget saadant vil jeg ogsaa indtrængende advare imod. Efter min Opfattelse er der ringe Trang til saadanne for Tiden, i alle Tilfælde ikke saadanne, som skal oprettes med Støtte fra det offentlige Side. Det maa ligge i Forslagets Natur, at Midlerne saa godt som udelukkende anvendes til allerede bestaaende Virksomheder og til de i Loven nævnte Formaal: til „Driftslaan, til Indkøb af eller Betaling af indkøbte Maskiner og Værktøjer, til Istandsættelse eller Modernisering af Værkstedsanlæg samt til saadanne andre Formaal“, og i det efterfølgende vil jeg gerne understrege: „herunder paa nærmere fastsatte Betingelser Omlægning af eller Frigørelse for tyngende Gældsforpligtelser, der paa tilsvarende Maade kan tjene til at bringe vedkommende Haandværkere ud af forretningsmæssige Vanskeligheder“. Dette sidste tillægger jeg overmaade stor Betydning, fordi det, saa vidt jeg ved, ikke har været Praksis at anvende de ved Loven af 1934 til Raadighed stillede Midler paa dette Felt. Derfor hilser jeg de i det foreliggende Lovforslag i Ud-

sigt stillede Lempelser med Hensyn til Midlernes Anvendelse til Afbetaling paa Laan eller gammel Gæld med Glæde. De Haandværkere, som skal opnaa en virkelig Lettelse gennem de her omhandlede Laan, er nemlig ofte tyngede af andre Gældsforpligtelser, som de maa af med, hvis ikke Nyttens af nye Laan af den her omtalte Art skal gøres helt eller delvis illusorisk.

At der ved Tildeling af de nye Laan, som stilles til Raadighed, skal tages et særligt Hensyn til Landhaandværkere, hilser jeg med særlig Sympati. Jeg ser heri en Bekræftelse af det, jeg for et Par Dage siden udtalte i det høje Ting om Forholdene i Nordslesvig. I Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag siges det nemlig, at det har vist sig, at der kan være Trang til en noget videregaaende Støtte til de af Tidens Erhvervsanskeligheder direkte eller indirekte ramte Haandværkere, derunder ikke mindst Landhaandværkerne, hvis Virksomhed i særlig Grad har været hemmet af de erhvervs-mæssige Vanskeligheder, som har ramt deres Kunder inden for Landbruget. Det er i øvrigt en Foreteelse, som ikke alene findes i Nordslesvig, men som utvivlsomt er særlig udpræget dernede.

Jeg indledede med at advare imod at forcere Nyetablering af Haandværkervirksomheder ved Hjælp af Laan efter denne Lov, og jeg vil gerne begrunde dette lidt nærmere. Det er ganske klart, at i alle de Aar, i hvilke Landbruget har haft vanskelige Kaar, har en Række Erhvervsvirksomheder ikke kunnet opretholde Beskæftigelsesgraden for hele Arbejdsstyrken. Den ulykkelige Svend, som blev afskediget, maaske efter Aars uafbrudt Arbejde, og nu stod med nogle faa opsparede Midler til sin Raadighed, kunde ikke finde sig i Arbejdsløshed og Lediggang, og det skal han ikke lastes for, tværtimod. Han vilde saa prøve Lykken og forsøge sig som Mester og selvstændig Haandværker. For visse Fags Vedkommende skal der som bekendt ikke store Ting til af Penge og Grejer for at kunne begynde for sig selv. En Malersvend f. Eks. behøver kun et Par brugte Konserverdaaser og et Antal Pensler for at kunne begynde for egen Regning, og da det er saa nemt, gaar han paa Jagt efter Arbejde og synes, han kan gøre det billigt. Han tilbyder sit Arbejde til Priser, der ligger langt